

ЛУЧКО Клара Степанівна (01. 07. 1925, с. Чутове, нині смт Полтав. обл. — 26. 03. 2005, Москва) — кіноактриса. Дружина **С. Лук'янова**. Народний артист СРСР (1985). Премія Гільдії акторів кіно РФ (1999). Держ. нагорода РФ. Член СКін РФ. Закін. ВДІК (Москва, 1948; майстерня **С. Герасимова**, **Т. Макарової**). Відтоді працювала у Москві: у Держ. театрі кіноактора; Комітеті рад. жінок, актор. секції Спілки працівників кінематографії СРСР. Дебютувала у кіно 1948 роллю Белли Мухтарової у кінокартині «Три зустрічі» (реж. О. Птушко). Першою великою актор. роботою стала роль Тітоньки Марини у фільмі «Молода гвардія» (1948, реж. С. Герасимов). Грі Л. властиві органічність, ліричність та щирість. Майстриня перевтілення, чудово втілювала комед., драм. і гострохарактерні образи, заглиблювалася у суть характерів персонажів. Авторка і ведуча телепрограм «Фільми нашої пам'яті», «Кумири кіно»; підготувала передачу «Монологи Клари Лучко», у якій розповіла про свою актор. кар'єру. Видала кн. «Я — счастливый человек» (2001), «Виновата ли я?» (2002), «За все благодарю тебя, судьба» (2006; усі — Москва). Про актрису знято стрічку «Клара Лучко. Завоювати життя» (2013, реж. В. Дряпак). На вшанування пам'яті Л. у Полтаві її ім'ям названо заг.-осв. школу та вулицю, встановлено пам'ятники у м. Краснодар (РФ) та м. Курганінськ (Краснодар. край), мемор. дошку на будинку, де вона жила на Котельниц. набережній у Москві.

Основні ролі

Даша Шелест («Кубанські козаки», 1950, реж. І. Пир'єв; Сталін. премія, 1951; «Парк радянського

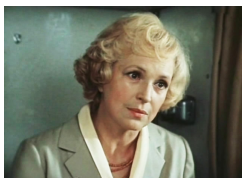
періоду», 2005, реж. Ю. Гусман), Ліда Недоля («Донецькі шахтарі», 1951, реж. Л. Луков), Наталія Дубко («Повернення Василя Бортникова», 1953, реж. В. Пудовкін), Ліда («Велика родина», 1954, реж. Й. Хейфіц), Віола, Себаст'ян («Дванадцята ніч», 1955, реж. Я. Фрід), Антоніна («Поряд з нами», 1957, реж. А. Бергункер), Ядвіга Валецька («Червоне листя», 1958, реж. В. Корш-Саблін), Наталія Михайлівна Гусева («На семи вітрах», 1962, реж. С. Росточський), Любов Петрівна («Опикун», реж. А. Мкртчян, Е. Ходжикян), Євгенія Бош («Мир хатам, війна палацам», реж. І. Шмарук»; обидва — 1970), Марі д'Агу («Ференц Ліст», 1971, 2 серії, реж. М. Келеті), Клавдія Пухлякова («Циган», 1979; «Повернення Будулая», 1985; обидва — 4 серії, реж. О. Бланк), Мадлен Локкар («Скринька Марії Медичі», 1980), Клара Міллер («Сонячний удар», 2002; обидва — реж. Р. Фрунгов), Віолетта Нуйкіна («Ми, що нижче підписалися»), Жозефіна («Карнавал»; обидва — 1981, реж. Т. Ліознова), Маруся («Тьотя Маруся», 1985, реж. М. Брауде; обидва — 2 серії), Явдоха («Увійди в кожний дім», 1990, реж. В. Ілляшенко), Віра Долгова («Чи винна я?», 1992, реж. М. Гібу, співавторка сценарію).

Рекомендована література

1. Кваснецкая М. Клара Лучко. Москва, 1987;
2. Раззаков Ф. И. Досье на звезд (1934–1961): Правда. Домыслы. Сенсации. Москва, 1998;
3. Шуть А. Політ горлиці: Повість-спогад про нар. арт. СРСР Клару Степанівну Лучко. П., 2013.

А. А. Шуть

Фотоілюстрації

Бібліографічний опис:

Лучко Клара Степанівна / А. А. Шуть // *Енциклопедія Сучасної України* [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.]; НАН України, НТШ. — К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2017. — Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-59527>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України (докладніше).